

Podróże to styl życia

#travel
& style

Japonia

rozkładana
mapa
gratis

&active

&relax

&family

&nature

&food

&culture

Bezdroża

ERGO
HESTIA

Kup książkę

Poleć książkę

Spis treści

Poznaj i doświadczył ▶ 2

Niezbędnik ▶ 6

Japonia w pigułce ▶ 10

12

Oto Japonia

Krajobrazy ▶ 14

Przyroda ▶ 18

Dzieje Japonii ▶ 21

Ludzie ▶ 31

Kultura ▶ 40

Kuchnia ▶ 56

Wydarzenia kulturalne ▶ 68

70

Tokio

Historia Tokio ▶ 74

Centralne Tokio ▶ 78

Północne Tokio ▶ 85

Południowo-zachodnie Tokio ▶ 100

Południowo-wschodnie Tokio ▶ 112

Roboty, potwory
i pokojówki ▶ 118

Kolacja pod gwiazdkami ▶ 120

W oparach siarki ▶ 122

Stolica hipsterstwa ▶ 124

Sztuka wyższych lotów ▶ 126

Sumo ▶ 128

Raz do roku w kwiatkach ▶ 130

Tokio na wariackich papierach ▶ 132

Kup książkę

Poleć książkę

134

Japonia środkowa

Nikkō ▶ 138

Góra Fudzi i Pięć Jezior Fudzi ▶ 141

Hakone ▶ 146

Matsumoto ▶ 149

Takayama ▶ 152

Kanazawa ▶ 156

Himeji ▶ 161

Kioto ▶ 165

Kumano ▶ 177

Półwysep Shima ▶ 182

Nara ▶ 186

Osaka ▶ 191

Gejsze ▶ 198

Między *sacrum*
a *profanum* ▶ 200

Stek z Kobe ▶ 202

Ramen i miejska fauna ▶ 204

Mały w kąpielni ▶ 206

Hanami wśród śliw ▶ 208

Wszystkie
łaźnie Kantō ▶ 210

Łaźnie pod
świętą górą ▶ 212

Wspinaczka
na górę Fudzi ▶ 214

Szlak Nakasendō ▶ 218

Trasa alpejska
Tateyama Kurobe ▶ 220

Zawód: szpieg ▶ 222

Kup książkę

Poleć książkę

224

Japonia północna

Kakunodate ▶ 228

Hakodate ▶ 230

Otaru ▶ 232

Park Narodowy

Daisetsuzan ▶ 235

Park Narodowy

Akan Mashū ▶ 241

Park Narodowy

Shiretoko ▶ 244

Sapporo ▶ 247

W cieniu wulkanu ▶ 254

Tańczące żurawie ▶ 256

Białe szaleństwo ▶ 258

W krainie lodu ▶ 260

W stronę Syberii ▶ 262

Mniej znany brat ▶ 264

266

Japonia południowa

Hiroszima ▶ 270

Miya-jima ▶ 272

Dolina Iya ▶ 276

Fukuoka ▶ 280

Nagasaki ▶ 282

Kumamoto ▶ 288

Kağoshima ▶ 291

Okinawa ▶ 294

Yaku-shima ▶ 300

88 błogostawieństw ▶ 306

Strach się bać ▶ 308

Góra Aso ▶ 310

Ości grozy ▶ 312

Shimanami Kaidō ▶ 314

Plaża goni plażę ▶ 316

Tropiki
na archipelagu ▶ 318

Karate z Riukiu ▶ 320

JAPONIA PRAKTYCZNIE ▶ 322

Informator A-Z ▶ 324

Na miejscu ▶ 336

Indeks ▶ 358

Legenda ▶ 360

Kup książkę

Poleć książkę

Północne Tokio

Na północ od rzeki Kanda bije serce dawnego Edo, o czym przypominają zabytkowe świątynie, niska zabudowa i tradycyjne bary *izakaya*. Jest to również okolica, w której można znaleźć tanie noclegi i spotkać podróżnych z rozmaitych zakątków świata.

Dzielnica Akihabara

W Akihabarze na próżno szukać atrakcji takich jak świątynie czy muzea – to stołeczne centrum elektroniki oraz mangi i anime! Dla wielu turystów to Tokio z wyobrażeń o cyberprzyszłości, z krzykliwymi neonami, głośnymi salonami gier i zerkającymi z wystaw figurkami robotów. Na każdym kroku można tu spotkać maniakalnych fanów komiksów, którzy szukają nowych pozycji do swych kolekcji. To najlepsza dzielnica na nocleg w *manga kissa*, czyli czytelniach

mangi. Akihabara pełna jest też kawiarni tematycznych typu *maid cafes*, do których zapraszają dziewczyny przebrane za pokojówki.

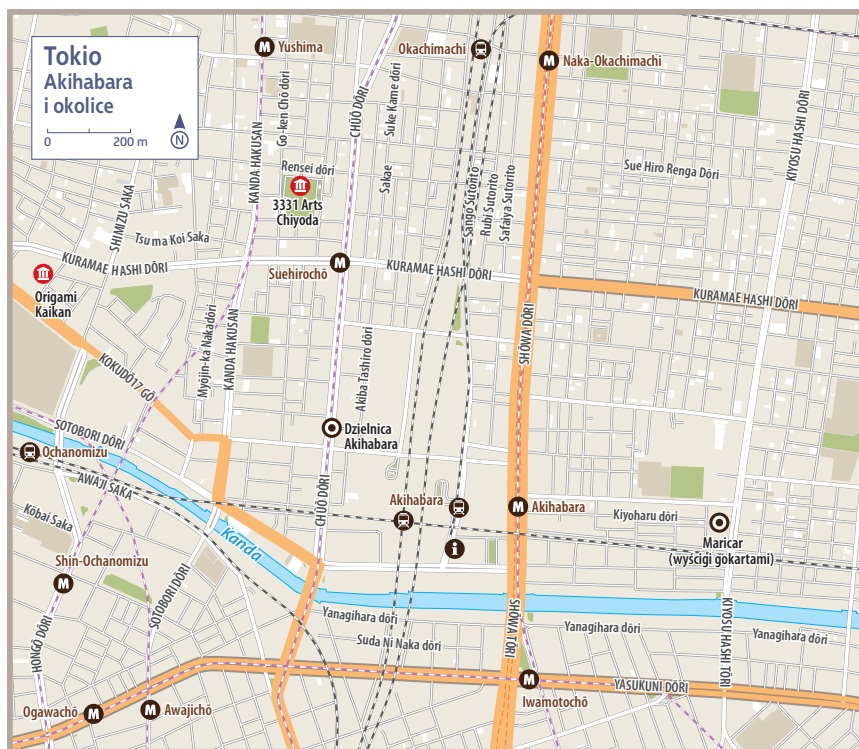

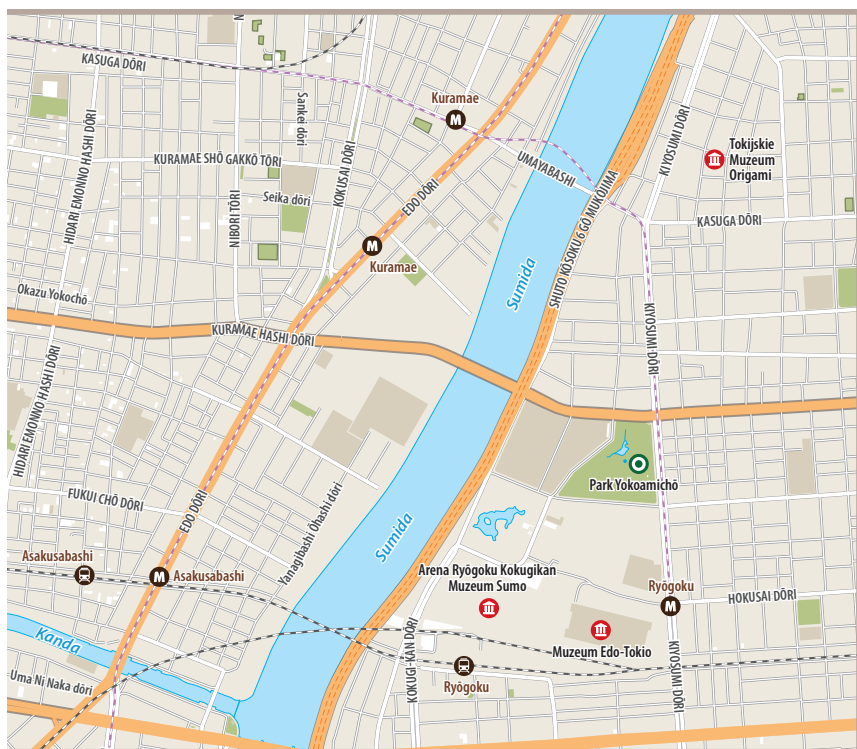
Akihabara

- ▶ stacja: JR Akihabara, M Suehirochō
- ▶ www.e-akihabara.jp

Naprzeciwko dworca JR Akihabara działa świetny punkt informacji turystycznej.

Być jak Mario

Gokartem po ulicach Tokio? Do tego w pluszowym stroju żywcem wziętym z gier o pewnym znanym hydrauliku? To jedna z wielu osobliwych atrakcji, jakie czekają na turystów w japońskiej stolicy! Organizacją tych kostiumowych rajdów zajmuje się kilka firm, a wśród nich jest mający bazę w Akihabarze Maricar (stacja JR Akihabara; www.maricar.com). Do wyboru jest kilka różnych tras wariantach na jedno lub wiele okrążeń. Najtańsza opcja to kurs spod siedziby operatora obok dworca Tokio, przez Ueno, Asakusę i po minięciu Tokyo Skytree z powrotem do punktu startowego (od ok. 9000 JPY, różne promocje dostępne przez stronę www.govoyagin.com). Warto zastanowić się nad rajdem po zmroku – wówczas ulice są mniej zatłoczone, więc da się rozwinąć większą prędkość. Na pamiątkę tego doświadczenia można na końcu zakupić... wąż Mario!

Ogrody Koishikawa Kōrakuen

Koishikawa Kōrakuen to unikalne założenie parkowe pochodzące z epoki Edo, powstałe – podobnie jak kilka innych ogrodów w stolicy – na zamówienie *daimyō*, tj. ówczesnego pana feudalnego. Poszczególne części parku przypominają krajobrazy z różnych zakątków Japonii, a ich wygląd zmienia się w zależności od pory roku. Szczególnie pięknie jest tutaj jesienią ze względu na dużą liczbę klonów, których liście zmieniają wówczas kolor na barwy ognia.

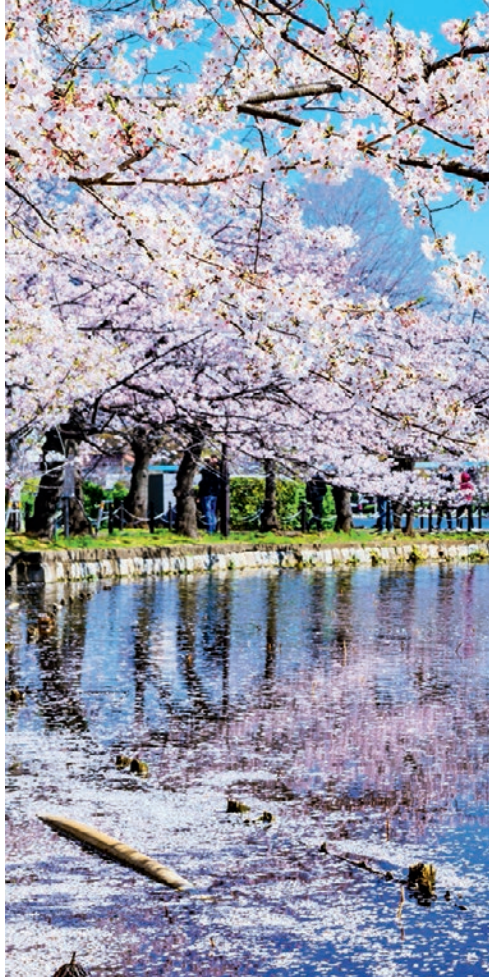
Park Ueno

Park Ueno rozciąga się za ważną stacją kolejową o tej samej nazwie, a na jego terenie znajduje się wiele atrakcji. Był to

Koishikawa Kōrakuen

- ▶ stacje: M, T, JR *Iidabashi*
- ▶ www.tokyo-park.or.jp/teien/en/koishikawa
- ▶ 9.00–17.00
- ▶ 300 JPY

▼ Park Ueno

jeden z pierwszych publicznych parków w Tokio, które powstały na modłę zachodnią po restauracji Meiji.

Przed wiekami obszar dzisiejszego parku był znany z wystawnej świątyni: **Kanei-ji** (na północny zachód od kompleksu Muzeum Narodowego). Opiekowali się nią szoguni z rodu Tokugawa, którzy ofiarowali też grunty pod jej budowę. Nic dziwnego więc, że w tej świątyni odbywały się uroczystości pogrzebowe jej patronów i że pochowano tu sześciu szogunów. W 1868 r., podczas wojny *boshin*, Kanei-ji została obrócona w pył i nigdy już nie odzyskała dawnej świetności.

Większość turystów wchodzi do parku Ueno od strony południowej, za dworcem o tej samej nazwie. Znajduje się tu

naturalne **jezioro Shinobazu**, współcześnie podzielone na trzy części. Po jednej z nich można popływać łódkami, drugą porastają lotosy i lilie wodne, a trzecia służy obserwacji kormoranów. Na środku stawu znajduje się **wyspa Benten-jima** ze świątynią (wstęp bezpłat.) poświęconą buddyjskiej bogini Benten, czczonej także przez wyznawców shintō. To patronka mądrości i „wszystkiego, co płynie”: wody, czasu lub słów.

Kanei-ji

- ▶ 9.00–17.00
- ▶ bezpłat.

Na północ od jeziora działa **zoo Ueno**, który jest domem m.in. dla pand wielkich, goryli, tygrysów, a nawet pingwinów!

Także na północ od jeziora wznosi się **chram Tōshō-gū**, dawniej stanowiący część świątyni Kanei-ji. To świetny przykład architektury shintoistycznej z wczesnego

okresu Edo – tutejsze budynki powstały w latach 20. XVII w., a odnowione zostały w połowie tego stulecia. Na uwagę zasługują m.in. złota brama *karamon* (w stylu chińskim) z dwoma smokami, które ponoć każdej nocy piją wodę z jeziora Shinobazu, i **Ogród Peonii**.

Północną część parku „opanowały” muzea, a jej centralnym punktem jest duży plac przed Tokijskim Muzeum Narodowym (zob. s. 92), gdzie można wypić kawę

Na zwiedzanie parku Ueno spokojnie można przeznaczyć cały dzień, ale najlepiej potączyć je ze spacerem po dzielnicy Yanesen.

w jednej z popularnych sieciówek. Po jego zachodniej stronie wznosi się gmach **Metropolitalnego Muzeum Sztuki**. Dominują w nim ekspozycje czasowe o rozmaitej tematyce. W przeszłości były to m.in. malowidła z okresu Edo czy prace ukazujące związki van Gogha z Japonią.

Po przeciwnej stronie placu znajduje się **Narodowe Muzeum Sztuki Zachodniej**, którego gmach projektował sam Le Corbusier, słynny szwajcarsko-francuski architekt.

Na tutejszych wystawach nie brakuje dzieł m.in. El Greca, Renoira oraz Maneta.

Tuż obok znajduje się jeszcze jeden obiekt wystawienniczy – **Narodowe Muzeum Przyrody i Nauki**. W tym arcyciekawym obiekcie nie sposób pominąć sekcji poświęconej ewolucji, w której dominują szkielety dinozaurów. Równie imponujące są działy dotyczące nowych technologii i tzw. kino 360° ze sferycznymi obrazami.

▲ Narodowe Muzeum
Przyrody i Nauki

Zoo Ueno

- ▶ www.tokyo-zoo.net
- ▶ wt.–nd. 9.30–17.00
- ▶ 600 JPY

Chram Tōshō-gū

- ▶ www.uenotoshogo.com
- ▶ III–IX 9.00–17.30, X–II 9.00–16.30
- ▶ 500 JPY

Ogród Peonii

- ▶ 700 JPY

Metropolitalne Muzeum Sztuki

- ▶ www.tobikan.jp
- ▶ pn.–czw., sb., nd. 9.30–17.30,
pt. 9.30–20.00
- ▶ różne ceny biletów
na poszczególne wystawy

Narodowe Muzeum Sztuki Zachodniej

- ▶ www.nmwa.go.jp
- ▶ wt.–czw. i nd. 9.30–17.30,
pt.–sb. do 20.00–21.00
- ▶ 500 JPY

Narodowe Muzeum Przyrody i Nauki

- ▶ www.kahaku.go.jp
- ▶ wt.–czw. i nd. 9.00–17.00,
pt.–sb. 9.00–20.00
- ▶ 630 JPY

Makaron z chińskim rodowodem

Ramen jest prawdopodobnie drugim po sushi najpopularniejszym japońskim daniem nad Wisłą. Niewielu delectujących się jego głębokim smakiem wie jednak, że potrawa ta wcale nie wywodzi się z Kraju Kwitnącej Wiśni. Dotarła ona do Japonii w końcu XIX w. razem z chińskimi imigrantami i z czasem ogromnie się rozpowszechniła. W Japonii początkowo serwowano ją w wielkomijskich chińskich dzielnicach, a główny dodatek, oprócz makaronu, stanowiła uwielbiana przez mieszkańców Państwa Środka grillowana wieprzowina.

Ramen stał się popularny w latach powojennych, gdy w Japonii stacjonowały wojska amerykańskie. Plony ryżu były wówczas zbyt małe, by wyżywić mieszkańców kraju i okupantów. Ze Stanów Zjednoczonych przystano więc duże ilości mąki pszennej, co na pewien czas zmieniło przyzwyczajenia żywieniowe mieszkańców archipelagu. Wzrosła konsumpcja pszennego chleba i makaronu, a o ramenie stało się głośno także poza granicami Kraju Kwitnącej Wiśni.

Ramen można klasyfikować ze względu na wywar stosowany w procesie jego przyrządzenia. Wyróżnia się m.in. zupy *shōyu* (brązowy, cienki bulion z kurczaka lub warzyw z dużą ilością sosu sojowego), *shio* (podobna wersja, z mniejszą ilością wspomnianego sosu, ale z większym dodatkiem soli) i *miso* (gęsty i oleisty ramen z dodatkiem pasty miso). Można też spróbować ramenu w wersji instant, choć akurat ona niekoniecznie jest korzystna dla zdrowia.

Chociaż zdarzają się wegetariańskie odmiany tego dania, tradycyjny ramen jest potrawą mięsną. Bulion gotuje się najczęściej na drobiu albo wieprzowinie, rzadziej na rybach i jarzynach. Inne składniki dania mogą być różne – lista regionalnych wariacji zdaje się być nieskończona. Dużą popularnością cieszy się ramen z Hokkaido zagęszczany pastą *miso*, w którym nie brakuje nader sycących składników, m.in. mięsa, owoców morza, kukurydzy, kietków fasoli i masta. Ta obfitość jest związana z surowym klimatem dalekiej japońskiej Północy, gdzie dodatkowe kalorie są niezbędne, aby sprawnie funkcjonować zimą.

Nikkō

Pełne świątyni Nikkō to atrakcja z najwyższej turystycznej półki i miejsce często odwiedzane podczas jednodniowych wycieczek z Tokio.

Nikkō (日光) jest ośrodkiem świątynnym, który rozwijał się już w VIII w. przy powstających tu miejscach kultu. Żadne z nich nie dorównało jednak przepychem chramowi Tōshō-gū, w którym w XVII w. pochowano Ieyasu Tokugawę, założyciela szogunatu pod flagą tego rodu. W 1999 r. tutejsze atrakcje zostały wpisane na listę światowego dziedzictwa UNESCO.

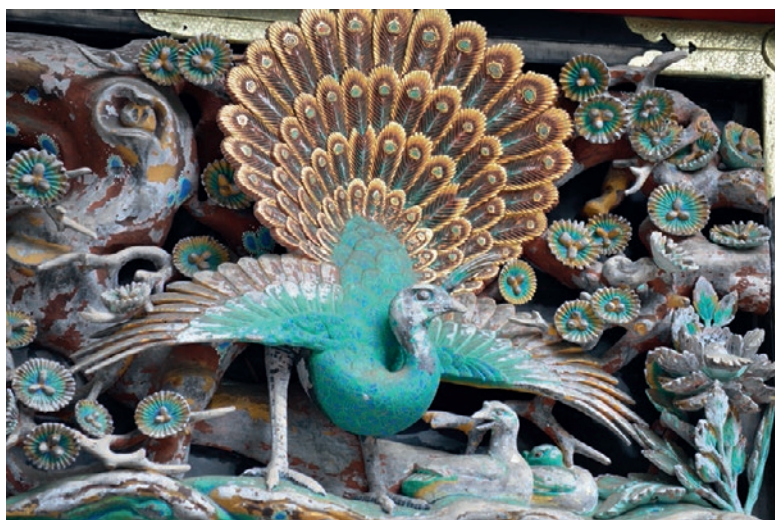
Do świątyni w Nikkō bez problemu można dostać się piechotą.

Chram Tōshō-gū

Tōshō-gū to prawdopodobnie najbardziej wystawny chram w Kraju Kwitnącej Wiśni. Świątynia łączy elementy tradycji buddyjskiej i shintō, a budynki kompleksu są malowniczo usytuowane pośród drzew. Bogate zdobienia poszczególnych obiektów to najczęściej misterne rzeźbienia w drewnie, a wiele z nich udekorowano złotem.

Po wejściu na teren kompleksu mija się **pięciopiętrową pagodę**, zwykle zamkniętą dla turystów. Warto zwrócić uwagę na

zdobienia **świątynnych magazynów**, spośród których najbardziej znane są „trzy mądre matpy” – jedna z nich nic nie widzi, druga nie słyszy, a trzecia nie mówi. Tuż za magazynami wznosi się **brama Yomeimon** udekorowana równie bogato. Ścieżka

w lewo wiedzie stąd do **pawilonu Honjidō**, na którego suficie namalowano ryczącego smoka – Nakiryū. Nazwa ta nawiązuje do echa wywołanego uderzeniem o siebie dwóch drewnianych klocków we wnętrzu budynku; efekt ten można uzyskać tylko w jednym miejscu – pod paszczą smoka. Tuż za sercem kompleksu stoi **brama Sakashitamon** ze znaną rzeźbą przedstawiającą śpiącego kota. Zaczyna się tu ścieżka wspinająca się pod górę do mauzoleum. Nieco na uboczu, przy świątyni działa **muzeum**, w którym można zobaczyć m.in. przedmioty codziennego użytku należące do Ieyasu Tokugawy.

Świątynia Rinnō-ji

Tōshō-gū to najokazalsza świątynia Nikkō, ale to Rinnō-ji cieszy się opinią najświętszej. Założył ją w VIII w. mnich Shōdō

Tōshō-gū

- ▶ www.toshogu.jp
- ▶ świątynia 1300 JPY, muzeum 1000 JPY
- ▶ IV–X 9.00–17.00, XI–III 9.00–16.00

Przez pierożki do serca

Miejscowość UTSUNOMIYA (100 km na północ od Tokio wzdłuż linii JR Tōhoku) słynie z pierożków *gyōza*. Ich spożycie na jednego mieszkańca jest tu najwyższe w kraju, a wg lokalnej tradycji miłość do tej przekąski (i przepisy na nią) przywieźli ze sobą żołnierze wracający z Chin po II wojnie światowej. Faktem jest, że w całej Japonii na próżno szukać miejsca z tak dużą liczbą restauracji serwujących ten przysmak. Aby znaleźć jedną z nich, nie trzeba zapuszczać się w głąb miasta. Jeśli przypadkiem mijamy Utsunomię pociągami, wystarczy zrobić sobie przerwę i wybrać się na degustację do jednej z restauracji na terenie dworca. Ukoronowaniem pierożkowego szaleństwa jest organizowany tu co roku w listopadzie festiwal Gyōza Matsuri.

Shōnin krzewiący w Japonii nauki Buddy. W głównym **pawilonie Sanbutsudō** znajdują się trzy piękne posągi – to Amida (Budda Nieograniczonego Światła), Batō Kannon (bogini Kannon z głową konia) i Senjū Kannon (bogini Kannon z tysiącem ramion). W kompleksie można też zwiedzić świątynny **skarbiec** i niewielki **ogród** w stylu japońskim, urzekający zwłaszcza jesienią.

Willa Tamozawa

W willi Tamozawa wypoczywali członkowie rodziny cesarskiej. Powstała ona w 1899 r. częściowo z elementów willi z Tokio, która była własnością rodu Tokugawa. Jej architektura stanowi połączenie stylów z okresów Edo (1603–1868) i Meiji

(1868–1912), a także detali zaczerpniętych z Zachodu (np. dywany). Kompleks ma 106 pokoi i jest największym tego typu drewnianym obiektem w Japonii.

Rinnō-ji

- ▶ www.rinnoj.or.jp
- ▶ IV–X 8.00–17.00, XI–III 8.00–16.00
- ▶ 300–900 JPY

Willa Tamozawa

- ▶ www.park-tochigi.com/tamozawa
- ▶ codz. oprócz wt. IV–X 9.00–17.00, XI–III 9.00–16.30
- ▶ 550 JPY

Góra Fudzi i Pięć Jezior Fudzi

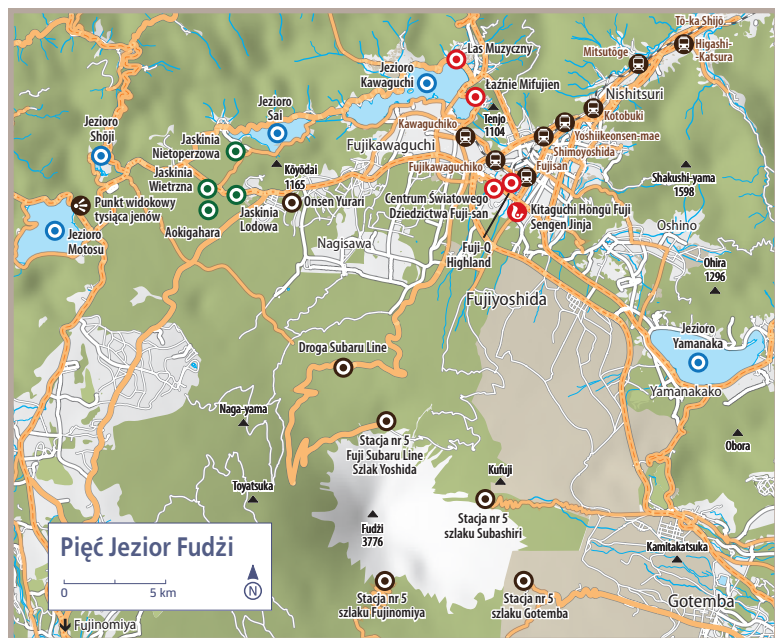
Majestatyczny wulkan Fudzi wznosi się na 3776 m n.p.m. i jest zarówno najwyższą górą Japonii, jak i jej najbardziej znanym symbolem.

Idealny stożek Fudzi (Fuji-san, 富士山) od stuleci stanowi natchnienie dla artystów, wiernych i wspinaczy, a nie zobaczyć go choćby z oddali, to jakby nie odwiedzić Kraju Kwitnącej Wiśni. Niewielu podróżnych faktycznie decyduje się na zdobycie tego szczytu (zob. *Wspinaczka na górę Fudzi*, s. 214), większość wybiera za to pobyt w regionie nazywanym Pięcioma Jeziorami Fudzi (Fujigoko, 富士五湖), skąd wulkan jest doskonale widoczny. W tej okolicy jest też sporo szlaków pieszych, punktów widokowych, gorą-

cych źródeł, świątyń, muzeów i parków tematycznych, które ucieszą najmłodszych podróżnych.

Jezioro Kawaguchi

To niewielkie jezioro (6 km²) stanowi swoje centrum turystyczne regionu Fuji-goko. W 2013 r. wraz z innymi przyrodniczo-kulturalnymi skarbami okolicy zostało wpisane na listę UNESCO. Infrastruktura turystyczna koncentruje się na południowo-wschodnim brzegu jeziora, natomiast

po drugiej stronie można znaleźć miejsca z dobrym widokiem na wulkan.

Miasteczko **FUJIKAWAGUCHIKO** i stacja kolejowa *Kawaguchiko* zapewniają najlepszy dostęp do brzegów jeziora. Na punkt widokowy na górze Tenjō (Tenjō-san; 1104 m n.p.m.) można wjechać **panoramyczną kolejką linową**, a alternatywnie trasę tę da się pokonać, wspinając się szlakiem pieszym. Z przystani pod dolną stacją kolejki w rejs wyruszają **statki wycieczkowe**.

Na północno-wschodnim brzegu jeziora można odwiedzić dość osobliwy **Las Muzyczny** z eksponatami w postaci automatycznych instrumentów, w tym potężnych zabytkowych organów z Francji i rozmaitych pozytywek.

Na południe od Fujikawaguchiko leży **FUJIYOSHIDA**, główne miasto regionu (obsługuje je dworzec o ogólnej nazwie *Mt. Fuji*). Warto tu zajrzeć do **Centrum Światowego Dziedzictwa Fuji-san**.

Panoramiczna kolejka linowa

- ▶ www.mtfujiropeway.jp
- ▶ III–XI 9.00–17.00, XII–II 9.30–16.30
- ▶ 500 JPY w jedną stronę

Rejsy po jeziorze Kawaguchi

- ▶ www.fujigokokisen.jp
- ▶ 1000 JPY

Las Muzyczny

- ▶ www.kawaguchikomusicforest.jp
- ▶ 10.00–17.30
- ▶ 1800 JPY

Centrum Światowego Dziedzictwa Fuji-san

- ▶ www.fujisan-whc.jp
- ▶ VII–IX 8.30–18.00, X–VI 9.00–16.00
- ▶ bezpłat.

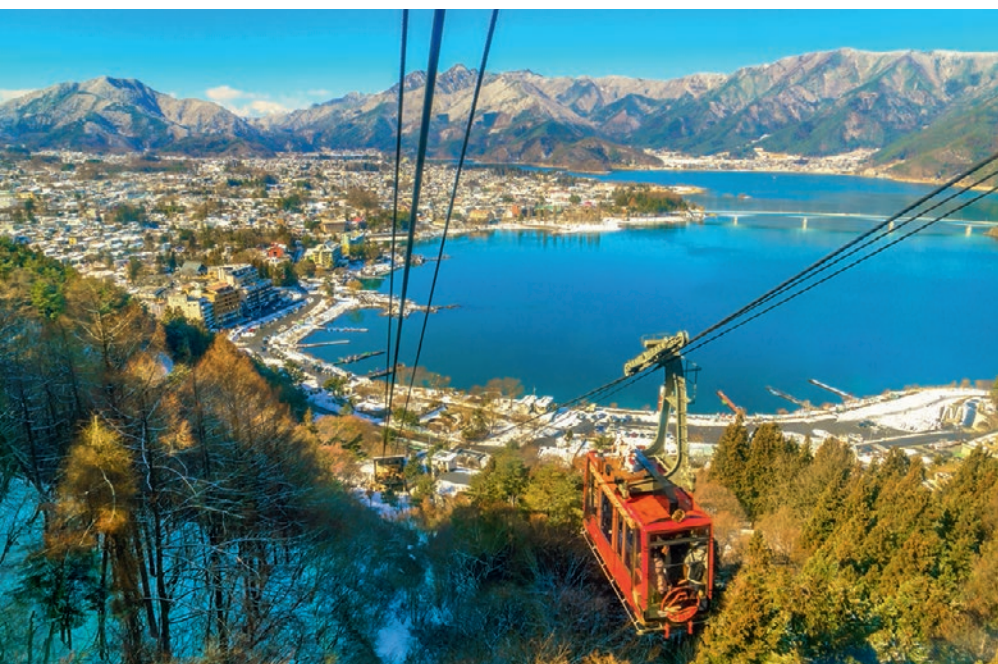
GÓRA FUDZI I PIĘĆ JEZIOR FUDZI

W jego dwóch halach (południowej i północnej) o świętej górze można się dowiedzieć chyba wszystkiego, ekspozycja dotyczy bowiem przeróżnych aspektów jej istnienia, od sejsmologii po rolę w kulturze i aktualne warunki pogodowe. Na powyższy obiekt swój cień rzucają kolejki i karuzele parku **Fuji-Q Highland**. Jest to prawdziwy raj dla miłośników mocnych wrażeń, a rollercoaster Takabisha szczyli się tytułem najbardziej stromego na świecie (121°).

Fuji-Q Highland

- ▶ www.fujiq.jp
- ▶ 9.00–17.00
- ▶ 400–2000 JPY za przejazd

Onsen z widokiem

Kąpiel w gorących źródłach z widokiem na wulkan Fudzi? Nie ma problemu! Łażnie, nawet jeśli działają przy drogim hotelu lub ryokanie, często oferują tańszy wstęp dla gości z zewnątrz. Tak jest w przypadku **łażni Mifujien** (www.mifujien.co.jp; 13.00–20.00; 1200 JPY) na północno-wschodnim brzegu jeziora Kawaguchi, przy hotelu o tej samej nazwie. Widok na najstynniejszą górę Japonii oferuje także położony nieco bliżej zboczy wulkanu **onsen Yurari** (na południe od jeziora Sai; www.fuji-yurari.jp; 10.00–22.00; 1300 JPY), gdzie niektóre z basenów znajdują się na świeżym powietrzu.

Kitaguchi Hongū Fuji Sengen Jinja

- ▶ stacja: Fujikyū Mt. Fuji
- ▶ www.sengenjinja.jp
- ▶ bezpł.

Dalej na południe znajduje się **Kitaguchi Hongū Fuji Sengen Jinja**. To jedna z kluczowych świątyń shintō u stóp góry Fudzi. Wielobarwne zabudowania chramu wznoszą się wśród drzew, a główny pawilon datuje się na 1615 r. Miejsce to było dawniej tradycyjnym punktem startowym dla wspinających się na Fudzi od północy.

Jeziro Sai

Sai-ko leży na zachód od jeziora Kawaguchi. Mimo niewielkiej powierzchni (2 km²) jest miejscami bardzo głębokie (nawet ponad 70 m!). Tak jak inne cztery jeziora regionu, powstało w efekcie dawnych erupcji wulkanu Fudzi. Na południowy zachód od niego rozciąga się obszar **Aokigahara**, zwany też morzem drzew. Jest to ok. 30 km² stwardniałej lawy porośniętej lasami. Aokigahara zyskała ponurą sławę miejsca popularnego wśród samobójców (w 2003 r. odnaleziono tu ponad 100 ciał). Obszar ten słynie również z **jaskiń**, powstałych w wyniku wulkanicznej aktywności Fudzi. Trzy z nich: Wietrzną (Fugaku

Fūketsu), Lodową (Narusawa Hyōketsu) i największą Nietoperzową (Saiko Kōmori Ana) udostępniono dla turystów.

Pozostałe jeziora

Nad pozostałe trzy zbiorniki warto się wybrać, by obcować z naturą, ale lista okolicznych atrakcji w ich przypadku jest znacznie krótsza. Małeńkie **jezioro Shōji** (Shōji-ko; 0,5 km²) w okresie Meiji (1868–1912) zauroczyło przebywających w stolicy Brytyjczyków, którzy nadali okolicy miano Szwajcarii Dalekiego Wschodu.

Jezioro Motosu (Motosu-ko; niecałe 5 km²) jest znane głównie z ilustracji na banknocie o nominale 1000 JPY. Na północnym brzegu zbiornika znajduje się nawet tzw. punkt widokowy tysiąca jenów, z którego można oglądać dokładnie ten sam widok, jaki uwieczniono na rycinie.

Jezioro Yamanaka (Yamanaka-ko; 6,5 km²) jest najwyżej położone (982 m

n.p.m.) spośród pięciu jezior regionu. W jego okolicy funkcjonuje kilka **kurortów z gorącymi źródłami**.

Jaskinie Aokigahara

- ▶ www.mtfuji-cave.com
- ▶ 9.00–17.00
- ▶ 350 JPY

Bitewny makaron

Będąc w regionie Pięciu Jezior Fudži, koniecznie należy skosztować dania zwanego *hōtō*. To ekstra gruby makaron robiony z ciasta na *udon*, serwowany w wywarze *miso* z sezonowymi dodatkami. Jeśli wierzyć lokalnym legendom, zawsze był spożywany przez pewnego XVI-wiecznego możnowładcę przed wyruszeniem na bitwę.

▼ Jezioro Shōji

Muzeum Ninja Igaryū

- ▶ 2,5 km na południe od stacji JR *Iga-Ueno*
- ▶ www.iganinja.jp
- ▶ 9.00–17.00
- ▶ 750 JPY

Zamek Ueno

- ▶ www.igaueno-castle.jp
 - ▶ 9.00–17.00
 - ▶ 500 JPY
-

Kup książkę

Poleć książkę

Zawód: szpieg

Ninja są równie mocno kojarzeni z japońską kulturą jak samurajowie czy gejsze. Ci szpiegdy na usługach feudalnych władców byli też znani jako *shinobi* i wykonywali te zadania, które były poniżej samurajskiej godności. Potrafili zakradać się potajemnie do cudzych domów, stosować fortele i podstępny względem wroga, a także atakować zniecacka. Korzystania z ich usług zaprzestano po zjednoczeniu kraju pod skrzydłami szogunów Tokugawa, a potem ninja stali się postaciami z pogranicza mitów i rzeczywistości.

Dziś w regionie Kansai nie brakuje miejsc związanych z dziejami *shinobi*. Jednym z nich jest miasto **IGA**, znane też jako Iga Ueno, na półwyspie Kii, gdzie przed wiekami działała szkoła kształcąca w *ninjutsu* (sztuka m.in. walki, maskowania się i układania strategii). Dziś można sobie tylko wyobrazić, jak interesujące musiały być tutejsze wykłady. Więcej o dawnych szpiegach można się dowiedzieć, zwiedzając **Muzeum Ninja Igaryū**. Za dodatkową opłatą można tutaj obejrzeć pokaz umiejętności ninja (400 JPY, co 1–2 godz.), podczas którego przebrani aktorzy rzucają ostrzami *shuriken* (znane są zwłaszcza te w formie gwiazdy).

Ponadto Iga jest warta spaceru ze względu na niezle odrestaurowany **zamek Ueno**, w tym samym parku, w którym zlokalizowane jest muzeum ninja.

Między *sacrum* a *profanum*

Bramy torii są jedną z ikon Kraju Kwitnącej Wiśni i można je tutaj spotkać niemal na każdym kroku. Od stuleci stawia się je u wejścia do shintoistycznych świątyni (a czasem także przed buddyjskimi świątyniami i grobowcami cesarzy), stanowią więc symbol przejścia ze sfery *profanum* do sfery *sacrum*. Ich dokładne pochodzenie nie jest znane, gdyż w kulturach wschodniej Azji powszechne są różne rodzaje bram. Według jednej z teorii czerpią one z tradycji chińskich łuków *paifang* – jest to wiarygodne wyjaśnienie z uwagi na znaczny wpływ Państwa Środka na kształtowanie się japońskiej kultury przed wiekami. Najprostsze *torii* mają postać dwóch pali

połączonych u góry świętą liną *shimena-wa*, choć częściej spotyka się konstrukcje wykonane w całości z drewna, kamienia lub – współcześnie – także z betonu. Poziome belki mogą być zupełnie proste lub lekko zaokrąglone, co nadaje im dalekowschodni charakter. *Torii* składają się zwykle z elementów czarnych i cynobrowych (ten drugi kolor, zwany chińską czerwienią, to połączenie czerwonego z pomarańczowym) albo nie maluje się ich wcale. Niezmiernie rzadko można zobaczyć *torii* pomalowane na inne kolory. Najstynniejsze tego typu obiekty w Japonii zdobią świątynie Fushimi Inari Taisha w Kioto oraz Itsukushima Jinja na wyspie Miya-jima.

Kup książkę

Poleć książkę

Hiroszima

Hiroszima w każdym zakątku świata kojarzy się wyłącznie z jednym wydarzeniem, do którego doszło tutaj 6 sierpnia 1945 r.

Po zrzuconiu bomby atomowej część miasta obróciła się wtedy w pył, co trudno wyobrazić sobie wiele dekad później. Po tragedii II wojny światowej Hiroszimę (Hi-roshima, 広島) wybudowano od nowa. Dziś miasto słynie z pasji do baseballu i lokali oferujących pyszne *akonomiyaki*.

Spod pomnika widać znajdującą się po drugiej stronie rzeki **Kopułę Bomby Atomowej** (Genbaku Dōmu) – ruiny dawnej hali wystawowo-targowej. To jedyna budowla w epicentrum wybuchu, która go przetrwała, gdyż bomba eksplodowała niemal bezpośrednio nad nią.

Park Pokoju i okolice

Park Pokoju (3 km na południowy zachód od dworca), upamiętniający pierwszy w historii atak atomowy, zajmuje skrajną część wyspy leżącej między rzekami Ōta (Ōta-gawa) i Motoyasu (Motoyasu-gawa). Zwiedzanie warto zacząć od **Muzeum Pokoju**, którego wystawy skupiają się na szczegółowym odtworzeniu wydarzeń z pamiętnego 6 sierpnia 1945 r. Upiorne wrażenie robią liczne przedmioty osobiste ludzi zmarłych podczas ataku lub w wyniku jego następstw.

Idąc na północ od muzeum, mija się różne monumenty. Jednym z nich jest **Dziecięcy Pomnik Pokoju** upamiętniający najmłodsze ofiary katastrofy. Nawiązuje on do postaci Sadako Sasaki, dziewczynki, która przeżyła atak, lecz zmarła dekadę później na białaczkę będącą skutkiem napromieniowania. W szpitalu składała **papierowe żurawie**, co wg tradycji miało jej umożliwić powrót do zdrowia.

Muzeum Pokoju

- ▶ www.hpmmuseum.jp
- ▶ 8.30–18.00
- ▶ 200 JPY

Ogród Shukkeien

Ogród Shukkeien (ok. 800 m na zachód od dworca) to wystawne założenie parkowe

powstałe w 1620 r., czyli niedługo po ukończeniu budowy pobliskiego zamku. (Zrekonstruowany zamek Hiroszima znajduje się ok. 700 m dalej na zachód). Jego nazwę tłumaczy się luźno jako „ogród miniaturowych krajobrazów” i tego właśnie należy się tutaj spodziewać. Tak jak w innych klasycznych obiektach tego typu sadzawki, głązy i krzewy mają przypominać pejzaże rodem z japońskich gór czy wyrzeża. Na terenie ogrodu znajduje się **herbaciarnia**.

Muzeum Mazdy

Zwiedzanie Muzeum Mazdy (4 km na południe od dworca) to gratka dla fanów motoryzacji. Główna siedziba tego znanego producenta samochodów znajduje się w Hiroszynie od 1920 r. Muzeum przedstawia dzieje przedsiębiorstwa, a także

zabytkowe automobile i auta przyszłości. Wycieczki zahaczają też o linię produkcyjną fabryki, a zaczynają się one w głównej siedzibie firmy, koło stacji kolejowej *Mukainada*, skąd autobusy dowożą odwiedzających na teren muzeum.

Ogród Shukkeien

- ▶ www.shukkeien.jp
- ▶ IV–IX 9.00–18.00, X–III 9.00–17.00
- ▶ 260 JPY

Muzeum Mazdy

- ▶ www.mazda.com/en/about/museum
- ▶ zorganizowane wycieczki po ang. pn.–pt. 10.00
- ▶ bezpł.

Przez Hiroszimę biegnie szlak Futaba no Sato łączący lokalne świątynie. Jego mapkę można otrzymać w punkcie IT.

Miya-jima

Na wyspie Miya-jima znajduje się brama torii współtworząca jeden ze słynnych trzech japońskich pejzaży, wpisany na listę UNESCO.

Właściwa nazwa wyspy to Itsuku-shima, lecz przez lata przylgnęła do niej ta druga, powszechniej stosowana: Miya-jima (宮島), co w luźnym tłumaczeniu oznacza „wyspę świątynną”. Szlaki trekingowe i niezłe muzea uzupełniają ofertę wyspy, która wg wielu osób jest najbardziej czarującym miejscem w regionie Chūgoku. Poza tym, podobnie jak w Narze, po całej Miya-jimie harcuje dużo jelonków.

Wyspa od wieków jest miejscem kultu. Kiedyś oddawano tu hołd duchom przyrody, zwłaszcza na górze Misen. Pierwowzór głównej świątyni na Itsuku-shimie powstał już w VI w. i od tego momentu wyspa stała się duchowym centrum regionu. Całe jej terytorium uważano za święte i obowiązywał na nim osobliwy zakaz rodzenia się i pochówku.

Zapleczem turystycznym wyspy jest miasteczko Miyajima na jej północno-zachodnim krańcu.

Chram Itsukushima

Itsukushima Jinja to główna świątynia Miya-jimy. W kształcie podobnym do obecnego powstała w XII w. Cześć oddawano tu trzem córkom Susanoo, władcy mórz i sztormów. W 1875 r. zbudowano obecnie istniejącą wersję stojącą w wodzie **bramy torii** (pierwsza powstała już w 2. poł. XII w.). Ma ok. 16 m wysokości i wzniesiono ją z drewna kamforowego i cyprysowego, a wierni wpyływali tędy

łodziemi na teren świątyni. Warto pamiętać, że poziom wody zmienia się w ciągu doby i czasem da się dojść pod bramę, nie zamoczywszy stopy.

Muzeum Historii i Folkloru

Jest to najciekawszy obiekt muzealny na wyspie. Można tu obejrzeć wystawy poświęcone dziejom Miya-jimy i jej kulturze sakralnej. Prócz artefaktów na uwagę

▼ Chram Itsukushima

zastępuje także siedziba placówki. To za-
bytkowy dom kupiecki, gdzie ponad 150 lat
temu handlowano sosem sojowym.

Najmłodszy podróżni z chęcią zajądą do
pobliskiego publicznego **akwarium**, aby
zapoznać się z podwodnym ekosystemem
Morza Wewnętrzznego.

Góra Misen

Widoki rozciągające się w pogodny dzień
ze szczytu góry Misen są warte wspinaczki.
Na wierzchołek (535 m n.p.m.) prowadzą
trzy trasy; od strony miasteczka Miyajima
są to kolejno: **Momijidani** (za parkiem
o tej nazwie, można stąd wjechać na górę
kolejką linową), **Daishō-in** (za świątynią
o tej samej nazwie) i **Ōmoto**. Szlaki mają
zbliżony stopień trudności, ale drugi z nich
oferuje najciekawsze widoki. Wędrówka
w jedną stronę trwa ok. 1,5 godz., a po
drodze mija się różne budynki o przezna-
czeniu sakralnym i ołtarze.

Itsukushima Jinja

- ▶ www.itsukushimajinja.jp
- ▶ 6.30–18.00
- ▶ 300–500 JPY

Muzeum Historii i Folkloru

- ▶ <http://members.fch.ne.jp/miyajima-rekimin>
- ▶ wt.–nd. 9.00–17.00
- ▶ 300 JPY

Akwarium

- ▶ www.miyajima-aqua.jp
- ▶ 9.00–17.00
- ▶ 1400 JPY

Kolejka linowa na górę Misen

- ▶ www.miyajima-ropeway.info
- ▶ 9.00–17.00
- ▶ 1000–1800 JPY

Autor przewodnika: Krzysztof Dopierala

Redaktor prowadzący: Agnieszka Krawczyk

Redakcja: Słowa-literary-znaki. Aurelia Hołubowska

Korekta: CentrumKorekty.pl (MERITUM Mateusz Binda)

Koordynacja techniczna: Katarzyna Leja

Skład i fotoedycja: Rafał Pikuła

Opracowanie kartograficzne: DAKA – Studio Graficzne

Źródło pochodzenia danych kartograficznych: OpenStreetMap.org

Projekt okładki: Ewa Jarocka; materiały graficzne na okładce zostały wykorzystane za zgodą Shutterstock Images LLC

Wszelkie prawa zastrzeżone. Nieautoryzowane rozpowszechnianie całości lub fragmentu niniejszej publikacji w jakiegokolwiek postaci jest zabronione. Wykonywanie kopii metodą kserograficzną, fotograficzną, a także kopiowanie książki na nośniku filmowym, magnetycznym lub innym powoduje naruszenie praw autorskich niniejszej publikacji. Wszystkie znaki występujące w tekście są zastrzeżonymi znakami firmowymi bądź towarowymi ich właścicieli.

Autor oraz Helion SA dotożyli wszelkich starań, by zawarte w tej książce informacje były kompletne i rzetelne. Nie biorą jednak żadnej odpowiedzialności ani za ich wykorzystanie, ani za związane z tym ewentualne naruszenie praw patentowych lub autorskich. Autor oraz Helion SA nie ponoszą również żadnej odpowiedzialności za ewentualne szkody wynikłe z wykorzystania informacji zawartych w książce.

Helion SA

ul. Kościuszki 1c, 44–100 Gliwice

tel.: 32 2309863

e-mail: redakcja@bezdroza.pl

księgarnia internetowa: <http://bezdroza.pl>

Drogi Czytelniku!

Jeżeli chcesz ocenić tę książkę, zajrzyj pod adres:

<http://bezdroza.pl/user/opinie/?bejat1>

Możesz tam wpisać swoje uwagi, spostrzeżenia, recenzję.

Wydanie I

ISBN: 978-83-283-6241-3

Copyright © Helion SA, 2020

- **Kup książkę**
- **Księgarnia internetowa**
- **Poleć książkę**
- **Lubię to!**
- **Oceń książkę**
- **Nasza społeczność**

PROGRAM PARTNERSKI

GRUPY WYDAWNICZEJ HELION

- 1. ZAREJESTRUJ SIĘ**
- 2. PREZENTUJ KSIĄŻKI**
- 3. ZBIERAJ PROWIZJĘ**

Zmień swoją stronę WWW
w działający bankomat!

Dowiedz się więcej i dołącz już dzisiaj!

<http://program-partnerski.helion.pl>

GRUPA WYDAWNICZA

 Helion SA

Podróżowanie stało się dla wielu z nas synonimem stylu życia. Niezależnie od tego, kim jesteś, z kim i w jaki sposób najchętniej spędzasz wolny czas, w każdej części świata znajdziesz coś dla siebie. Sięgnij po przewodnik z serii **travel&style** i przekonaj się, jak różnorodne możliwości oferuje.

Jeśli jesteś amatorem lokalnych smaków, przyjrzyj się informacjom oznaczonym ikoną **travel&food**.

Jako rodzic małego dziecka, zwróć uwagę na strony opatrzone frazą **travel&family**.

Propozycje aktywnego spędzania czasu odnajdziesz w sekcji **travel&active**.

Bardziej spokojnego odpoczynku szukaj pod znakiem **travel&relax**.

Pasjonuje Cię życie i historia mieszkańców odwiedzanego regionu? Skup się na **travel&culture**.

Kochasz dziką przyrodę? Specjalnie dla Ciebie przygotowaliśmy atrakcje **travel&nature**.

Udanej podróży!

Japonia

Japonia to kraj, gdzie nowoczesność przeplata się z tradycją, a zabytki oraz współczesna architektura są równie godne uwagi jak urzekająca przyroda czy egzotyczna kuchnia. W tym fascynującym tyglu mieszają się szklane wieżowce Tokio i tysiącletnie świątynie, superszybkie shinkanseny i urokliwe dzielnice gejsz, ośnieżone szczyty Alp Japońskich i tropikalne plaże Okinawy... Każdy znajdzie tu coś dla siebie: widoki zapierające dech w piersiach, gwarne kurorty, szlaki turystyczne, nowoczesne muzea czy parki rozrywki. Jeśli dodać do tego atrakcje kulinarne, wysoką technologię i niezwykłą kulturę, okaże się, że podróż do tego wyspiarskiego kraju jest przeżyciem jedynym w swoim rodzaju.

eBook dostępny wyłączenie na:

ebookpoint

cena: 59,90 zł

ISBN 978-83-283-6241-3

Bezdroża

Księgarnia internetowa:
<http://bezdzoza.pl>

Zamówienia telefoniczne:
0 801 339900
0 601 339900

Sprawdź najnowsze promocje:
● <http://bezdzoza.pl/promocje>
Przewodniki najchętniej czytane:
● <http://bezdzoza.pl/bestsellery>
Zamów informator podróżniczy:
● <http://bezdzoza.pl/newsletter>

Helion SA
ul. Kościuszki 1c, 44-100 Gliwice
tel.: 32 230 98 63
e-mail: bezdzoza@bezdzoza.pl
<http://bezdzoza.pl>

9 788328 362413